

имало крѣпость и стража, коя ѣ глѣдала окрѣстныя мѣста въ Руманѣ. И до днесь еще ся виждѣтъ нейны стары развалины крѣпости и зидове отъ четыроуглы издѣланы камъни навѣрха на тажъ планинѣ, нѣ никакъвъ надпись на тѣхъ. Тя ся простира даже до чѣрное море, нѣ той вѣрхъ, кой носи имя *Бакаджикъ* ѣ най-высокъ. Тамъ има много студени извори, кои стичѣтъ быстры прохладны потоцы и росѣтъ плодоносныя окрѣстны равнины. Мнѣ сѣ познати седьмъ такива кладенци на него вѣрхъ; ти носѣтъ имя „Индже войводени Кладенци.“ Въ наши народны юнашки пѣсны ся чѣсто въспомянува тя планина подъ имянемъ *высокъ Бакаджикъ*, и че тамо ся събирали горскы чѣты. Причина тому ѣ, че вси горскы стари юнаци сѣ ѣ имали безопасно прибѣжище и отъ тамо може да ся иди до Бѣлградъ, село близо до Вѣзпора, се по горскы вѣрвища. А Карнобать въ книжевный турскы языкъ ся пиши Кариинъ-Бать. *Башъ* по Бѣлгарскы значи възвышено нѣшто, отъ дѣ и Батю по голѣмъ братъ, и въобщѣ всякы по голѣмъ и по силенъ человекъ, и приносно юнакъ, какъ-то си казвѣтъ Бѣлгари: *Той е Башю*, то есть, юнакъ. Рѣчь *башъ* има сродство и съ французское *batir* — строить, възвышавати. А *карикъ* ѣ искривенное въ турскы уста *каранъ*, Каранъ-Бать убо Карановъ градъ. То са доказва еще, че въ окрѣстная села Бѣлгари казвѣтъ, за тойзи градъ Карново, съкратено отъ Караново, кое има сходство съ имянованія по Бѣлгарское свойство Търново, Габрово, Садово и проч. дѣ ся подразумѣва село или градъ.

Конецъ Първыя части.

Ради обстоятелства послѣднѣишы иашъ замѣчанія останувѣтъ да ся вмѣстѣтъ въ втораа часть Горскаго Пѣшника, какъ шо и печашни и погрѣшности и правоисанія, устновѣтъ за второ издание.